

Sygn. akt I C 1596/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. B.

o zapłatę 300 zł

oddala powództwo.

Transkrypcja ustnego uzasadnienia wyroku zaocznego ogłoszonego w dniu 08 marca 2016 r. w sprawie I C 1596/15
początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:00.724]

...zostanie ogłoszony wyrok, sygnatura akt I C 1596/15. Wyrok zaoczny w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. W dniu 8 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w I Wydziale Cywilnym w składzie: Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Bogusław Glinka, Protokolant: Joanna Bobrowska po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2016 roku na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. w W. przeciwko K. B. o zapłatę 300 złotych orzeka, iż oddala powództwo. Sąd wygłosi ustne uzasadnienie orzeczenia, które na wniosek strony może zostać podlegać będzie transkrypcji. Mianowicie, w postępowaniu, w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła w dniu 13 października 2015 roku do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie pozew przeciwko K. B. żądając zasądzenia od niego kwoty 300 złotych z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazania sprawy przez Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie według właściwości tutejszemu Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie powód uzupełnił braki formalne pozwu, złożył pełnomocnictwo, uzupełnił pozew składając go na urzędowym formularzu oraz dołączył dokumenty wymienione, jako dowody w sprawie. W pozwie tym powołał się na to, że roszczenie wynika z zawartej przez pozwanego K. B. z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na podstawie, której pozwany uzyskał dostęp do tych usług i obowiązany był do uiszczenia opłat. Nie wywiązał się z tego obowiązku, nie uregulował, bowiem należności objętej fakturami między innymi fakturą VAT numer (...), a w dniu 6 sierpnia 2014 roku N. oraz powód zawarły umowę sprzedaży wierzycielności cedując na powoda całość praw i obowiązków wynikających z tej umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym. Kwota zadłużenia według strony wynosi 300 złotych tytułem właśnie niezapłaconej faktury i od której należą się oczywiście według powoda odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu. Powód twierdził też, że podjął próby polubownego odzyskania należności kierując do pozwanego wezwania, jednak okazały się one bezskuteczne. Ponieważ pozwany nie stawił się na rozprawę, nie wnosił o rozpoznanie w swojej nieobecności, ani nie składała uprzednio żadnych wyjaśnień ustnie ani na piśmie zachodziły warunki do wydania wyroku zaocznego, przy czym okoliczności wskazane w pozwie w zestawieniu z

dołączonymi dokumentami budziły wątpliwości, zatem Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe i orzekł wyrokiem zaocznym o oddaleniu powództwa. Sąd ustalił, że w istocie pozwany na podstawie umowy numer (...) zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony 24 miesiące obejmujących świadczenie usługi internetowej oraz usługi telefonicznej w miejscu swego pobytu przy ulicy (...) w B., taki też był adres dla korespondencji i miejsce świadczenia usługi na rzecz pozwanego. Jednocześnie w punkcie 8. umowy wskazano, że umową objęte jest też zamówienie urządzenia potrzebnego do prawidłowego świadczenia usług przez operatora, którego wartość wskazana jest w szczegółowych warunkach. Jako urządzenie wymieniono tutaj urządzenie N. S.. Odpis tej umowy poświadczony został za zgodność z oryginałem. W warunkach wykonywania umowy stanowiących jakby załącznik do tej umowy wymienione są zasady świadczenia usług przez operatora oraz korzystania z tych usług przez abonenta. Warunki wykonywania umowy nie zawierają postanowień dotyczących ani wartości sprzętu, ani rodzaju sprzętu, ani danych dotyczących daty i miejsca przekazania, ani wysokości ewentualnego odszkodowania za niezwrócenie sprzętu po rozwiązaniu umowy w terminie, o czym dalej w związku z tym taką podstawę stanowi roszczenie powoda. W punkcie III. tych warunków wykonywania umowy wymieniono wprawdzie, że operator dostarcza abonentowi urządzenie potrzebne do korzystania z usług, pozostaje ono własnością operatora i że obowiązany jest w przypadku rozwiązania umowy przez abonenta lub operatora abonent zobowiązany jest do odesłania urządzenia wraz ze wszystkimi przekazanymi elementami w stanie niepogorszonym na adres Magazyn (...) w terminie 14 dni roboczych od dnia rozwiązania umowy. Zasady dzierżawy urządzeń oraz ich wartość określone zostały w szczegółowych warunkach promocji. W punkcie IX. w ustępie czwartym wskazano dodatkowo, że na czas świadczenia usług operator przekaże abonentowi wskazane w umowie urządzenia abonenckie, urządzenia abonenckie zostaną przekazane na podstawie odrębnego protokołu. Opłata za korzystanie z urządzeń abonenckich zawarta jest w opłacie abonamentowej. Wskazane warunki wykonywania umowy w żadnym innym miejscu nie wskazują ani wartości sprzętu wymienionego w umowie, jako zamówiony N. S. ani wysokości ewentualnego odszkodowania czy też kary umownej za niezwrócenie takiego sprzętu w terminie. Powód dodatkowych regulaminów, warunków promocji tudzież innych dokumentów, które miały określać wartość sprzętu bądź warunki jego udostępnienia ani protokołu przekazania urządzenia pozwanemu nie przedłożył. Nie dochodził też żadnych innych świadczeń za okres od daty zawarcia umowy do daty jej ewentualnego rozwiązania. Powód przedłożył nie fakturę jak to wskazał w pozwie, a notę obciążeniową numer (...) z datą wystawienia 10 kwietnia 2013 roku, w której to nocie pozwanego obciążono odszkodowaniem za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu karą kwotą 300 złotych z terminem płatności 24 kwietnia 2013 roku. Jednocześnie z noty tej wynika, że nadana ona została 8 maja 2014 roku do pozwanego. Jeżeli zatem umowa zawarta z (...) S.A., która nie posiada daty, jest taka adnotacja, że wpłynęła do operatora 25 stycznia 2013 roku, a opłata za niezwrócenie sprzętu miałyby być naliczona już w kwietniu 2013 roku, mimo, że umowa została zawarta na 24 miesiące, to brak jest jakichkolwiek dalszych danych w szczególności przekazania protokołu przekazania sprzętu pozwanemu, a także rozwiązania umowy i prawa do żądania w tym czasie zwrotu tego sprzętu przez Spółkę (...). Jeżeli ta nota jeszcze na dodatek została nadana do pozwanego dopiero w sierpniu 2014 roku, bo innego dowodu wysłania jej pozwanemu nie ma, to należałoby powątpiewać czy i na jakiej podstawie to roszczenie jest dochodzone. Czy to powód nie udowodnił, by należność ta przysługiwała zbywcy, brak jest warunków naliczenia takiego odszkodowania. Odszkodowanie jak sama nazwa wskazuje, uprawniony do odszkodowania, aby odszkodowanie uzyskać obowiązany jest udowodnić zdarzenie wywołujące szkodę, jej wysokość i związek przyczynowy. Takie ryczałtowe obciążenie odszkodowaniem stanowi sui generis karę umowną, a jako taką brak jest zapisów w umowie by pozwany obciążanie taką karą umowną akceptował i by ona w umowie została w ogóle przewidziana. Powód tej okoliczności nie udowodnił, nie dołączył innych ewentualnie dokumentów, które by taką, taki zapis zawierały. Dodatkowo, należy wskazać, że umowa sprzedaży wierzycelności odnosi się do całego pakietu zbywanego przez spółkę (...) na rzecz powoda, że są to wierzycelności pieniężne wynikające z zawartych z dłużnikami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych obejmujące należności główne, opłaty wyrównawcze oraz związane z tymi należnościami roszczenia o odsetki ustawowe, które nie są obciążane prawami osób trzecich. Z jednej strony nie ma tutaj, jako tytułu kar odszkodowań za nie zwrócenie sprzętu w terminie, jest to należność za świadczenie usług, nie jest to też opłata wyrównawcza, ani nie jest to nota odsetkowa. A zatem wątpliwości budzi czy przedmiotem tejże umowy mogła być właśnie ta nota o ile w ogóle byłaby uzasadniona jej istnienie po stronie zbywcy. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w paragrafie 4 umowy sprzedaży wierzycelności w ustępie 3 zastrzeżono warunek, że wierzycelności przechodzą na nabywcę pod warunkiem uiszczenia przez niego kwoty określonej w paragrafie 4 punkt 1 do chwili

zapłaty wierzytelności pozostają własnością zbywcy. Powód nie wykazał, by warunek ten został spełniony, a zatem skutecznego przejścia ewentualnie na skutek tej umowy wierzytelności na swoją rzecz. Dodatkowo do umowy zostały dołączone tabelki zawierające informacje o numerze faktury, która de facto jest notą w dacie jej wystawienia i wysokości kwoty bez danych dotyczących adresata, kogo dotyczy z wymieniem tytułu odszkodowania za dokonanie zwrotu powierzonego sprzętu oraz dodatkowa tabelka na osobnej stronie wskazująca, że tak pozwanego, jako osobę z numerem PESEL, danymi i numerem konta. Brak jest potwierdzenia czy w ogóle by, co to jest za dokument, nie ma informacji, że stanowi on załącznik do umowy przelewu sprzedaży wierzytelności, nie ma też podpisu ani jednej strony ani właśnie, że jest to wyciąg z jakiegoś załącznika, nie ma też potwierdzenia tego za zgodność przez pełnomocnika powoda, co Sąd uznał, że nie stanowi to dokumentu, ani dowodu w sprawie, co ma zresztą trzeciorzędne znaczenie wobec nie wykazania istnienia wierzytelności. Bez znaczenia są oczywiście sporządzone dołączone do pozwu zawiadomienia o przelewie wierzytelności adresowane do pozwanego, z którego wynika, że taka należność w kwocie 300 złotych została przelana przez N. na rzecz (...) S.A. Brak jest informacji by wezwanie takie, zawiadomienie zostało wysłane, doręczone bądź wysłane pozwanemu. Podobnie wezwanie do zapłaty pochodzące od powoda wskazujące tytuł i wysokość zadłużenia powiększone o skapitalizowane odsetki na kwotę 352 złote 88 groszy z 22 września 2014 roku, by zostało ono wysłane lub doręczone pozwanemu. Reasumując, powód wykazał tylko, że pozwany i N. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i że powód i (...) S.A. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności. Natomiast nie zostało udowodnione wbrew ciężącemu na powodzie obowiązki wynikającego z rozkładu ciężaru dowodu opartego na art. 6 Kodeksu cywilnego, iż strona, która wywodzi z określonego faktu skutki prawne winna jest ten fakt udowodnić. Powód nie udowodnił, by pozwany otrzymał sprzęt, jaki to był sprzęt, jaka była jego wartość, by strony uzgodniły obciążenie pozwanego opłatą 300 złotych, że stanowi ona odszkodowanie, że pozwany taki sprzęt w ogóle otrzymał, że by umowa była rozwiązana przed okresem jej zakończenia, a zatem nota obciążeniowa nie jest dokumentem stanowiącym podstawę uwzględnienia roszczenia i sama wbrew twierdzeniom pozwu, sama nota obciążeniowa należność w niej zawarta stanowiąca odszkodowanie za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu nie wynika z dołączonej przez pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z tych przyczyn powództwo, jako nieudowodnione zarówno, co do istnienia i wysokości po stronie zbywcy, jak i skutecznego nabycia przez powoda podlegało oddaleniu. Ponieważ pozwany przegrał proces nie należy mu się zwrot kosztów, a nie został obciążony nimi na rzecz pozwanego, gdyż pozwany takich kosztów nie poniósł, nie zgłosił, nie stawiał się. To wszystko w tej sprawie...

[koniec części 00:19:35.080]